REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner., Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colónă 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVII.

„GAZETA“ iese [illegible]
Abonamente pentru [illegible]
Pe un an 24 cor., pe șése luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Dumineca 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brasov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe șése luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 174. Brașov, Luni-Marți 10 (23) August. 1904.

Radicalismul germano-maghiar

Sunt trei dile de când n'a mai apărut diarul nostru. La mijloc a cădut diua sf. Ștefan, care scim, că a fost impusă ca sërbătóre, prin lege. Diua acésta, care după direcțiunea ce se dă adi de la cârma țërii, are së represente numai o sërbătóre națională maghiară, ér nu o sërbătóre a poporelor din care s'a compus înainte cu o miie de anï sub înțeleptul rege regatul Ungariei, e aprópe de tot, póte prea aprópe de diua nascerei suveranului actual al țërii, a împëratului și regelui apostolic Francisc Iosif I.

18 și 20 August sunt despărțite numai printr'o singură di, ceea-ce face, ca sentimentele manifestate din parte maghiară în aceste două dile, së apară póte și mai puțin concordante, decât sunt în realitate.

Orï-cât șï-ar da silința cei din fruntea administrațiunei së facă së consune cu totul recunoscința față cu actualul domnitor cu recunoscința față de trecutul cel cu aureola utopică a ideii de stat modern maghiar, nu le succede. Vorbim aicï numai de conlocuitorii maghiarï, căcï încât privesce cele-lalte naționalități, aceste nu se pot însufleți pentru ideia statului național în care së se contopéscă tóte individualitățile naționale, de carï tocmai era așa de mândru primul rege al Ungariei.

Dér nicï diua de 18 August nu póte apropia speranțele, nisuințele și aspirațiunile naționale ale elementului dominant cu ale naționalităților. In afară de lealitatea și credința către suveran și dinastia sa, sunt marï și multe nuanțele ce despart ideile și aspirațiunile poporelor din acéstă monarchie poliglotă. S'au putut vedé, póte mai mult ca orï și când, în anul acesta deosebirile de carï vorbim.

Două momente au făcut së iasă la ivélă, în mod mai visibil și mai pipăibil, contrastele. Unul, care nï-a înfățișat pe pretendențiï la reînoirea supremației dualiste din Austria, pe Germaniï radicalï în lupta cu slavismul, și altul, care ne dă o icónă vie a situațiunei, ce s'a creat în Ungaria, unde egemoniï dualiștï îșï esercitéză încă tótă puterea și influința, după svîrcolirile și sbuciumările, ce le-a produs radicalismul șovinist maghiar în campania obstrucționistă.

Radicaliï germanï s'au adunat în capitala Silesiei, ca së demonstreze nu numai în contra guvernului, ci chiar și față cu coróna în favorul postulatelor estreme germane. Și ca së aibă cât mai mare efect, șï-au ales pentru acéstă demonstrațiune chiar diua de 18 August.

Radicalismul șovinist maghiar de altă parte — radicalism, care, ca și în Austria, predomină massele conaționalilor — s'a poticnit și el tocmai de diua nascerei monarchului. N'a demonstrat pe strade ca în Troppau, dér demonstréză în colónele foilor, ațițând focul ce l'au aprins Curuții și pe care vaivodul Lobonților, care stă în fruntea afacerilor statului, cu tóte opintirile, ce le-a făcut, nicï până adï nu l'a putut stinge.

Nicï proiectul lui Berzeviczy, nicï stipendiile și reforma învëțămêntului din institutele militare nu-i liniștesce pe „patrioțï“. Ei și astădï deplâng desastrul, ce l'a suferit postulatul național al maghiarisării armatei. Inaintea lor tóte sunt numai apucăturï din partea viclenilor austriacï, a cavalerilor dela Chlopy.

Și cum së nu fie așa, când însușï șeful statului major general, cel mai influent dintre aceștï cavalerï, baronul Beck la prândul militar ce s'a dat în Viena sub presidiul unui archiduce, într'un toast ridicat în sănëtatea Majestății Sale a declarat scurt și cuprindëtor, că anul trecut a fost un an de grele încercărï pentru monarch și pentru armată; că armata a sciut së resiste tuturor ispitelor și ațițărilor, nu s'a clătinat și șï-a menținut unitatea, forța și puterea ei.

Pressa maghiară cum së fi întîmpinat un astfel de toast rostit cincï lunï după încetarea obstrucțiunei, décă nu cu strigărï și țipete, că hidra, care a clocit ordinul de la Chlopy, șï-a ridicat éră șï capul pentru a înghiți ultimele speranțe la o victorie a limbei, a stégului și a emblemelor maghiare în armată?

Manifestațiunile aceste ale radicalismului dualist maghiar-german, care nu se opresce nicï față cu diua de 18 August este un simptom neîndoios al stadiului acut de bólă în care au ajuns afacerile în întréga monarchie.

De se mai află încă bărbațï, carï së vadă și së învețe cevașï din aceste simptome primejdióse pentru consolidarea și viitorul Austro-Ungariei, atuncï e timpul suprem de a-șï deschide ochii și de a se trezi odată cum se cade din tărbăcéla lor.

Brașov, 9 (22) August.

Dieta ungară a ținut la 19 August o ședință formală. Președintele br. Artur *Feilitzsch* a anunțat, că camera magnaților a primit tóte proiectele de lege, carï au trecut prin camera deputaților, și astfel proiectele vor fi presentate spre sancționare. La ședință au luat parte un număr neînsemnat de deputațï.

Convenția comercială română-germană. Din Berlin se telegraféză cu data de 19 August: *„Deutsche Warte“* anunță în mod oficios, că *convenția comercială cu România e perfectă și că semnarea ei va avé loc dilele acestea.*

Româniï macedonenï și schisma. *„Allgemeine Correspondenz“* află din isvor diplomatic, că puterile nu vor rëspunde la memoriul patriarchatului ecumenic, vrênd së arate prin acésta, că nu-i aprobă procedarea. Décă patriarchatul nu va ceda în cestiunea Românilor macedonenï, guvernul român se va vedé silit së înființeze schisma, după modelul schismei bulgăresci, și acésta cu aprobarea Porțiï. Speranțele de înțelegere cu patriarchatul sunt așa de slabe, în cât schisma Românilor macedonenï póte fi considerată ca sigură.

O victorie a Germanilor. Norocul rësboiului a început së surîdă trupelor germane din Africa de sud-vest. Generalul de *Irotha* a fost în situația së anunțe un succes fórte important și decisiv. Atacul concentric așteptat de mult timp în Germania asupra forțelor principale ale Hereroșilor a avut loc, și Hereroșiï au fost complet înfrânțï și alungațï din posițiunile lor tarï și inespugnabile. Victoria acésta a costat puține jertfe pe Germanï, deși Hereroșiï au opus o resistență îndërëtnică. Diua de 11 August st. n. va fi însemnată în Germania ca una dintre acele, în care Germaniï au scăpat de o mare grije.

Inarmările Bulgariei. Din *Sofia* se telegrafiază, că ministeriul bulgar de rësboiŭ va cere Sobraniei un credit estraordinar de 20 milióne francï, pentru a înarma vre o 54 bateriï cu 336 tunurï din turnătoriile francese Schneider din Creuzot, și pentru cumpërarea de cai. Se crede, că Sobrania va vota acest credit.

Cercurile optimiste susțin, că acéstă grabă a guvernului bulgar de a-se înarma are o însemnătate în afară de cele ce se petrec în Macedonia.

Disensiunï între socialdemocrațiï din Franța. Cérta, ce a isbucnit de mai mult timp în sînul social-democraților francesï s'a tranșat la congresul inter-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Ștefan-cel-Mare, Mihaiŭ Viteazul și Mitropolia Ardealului.

III.

Și Téra românéscă veni la rênd pentru a lucra la întemeiarea Mitropoliei ardelene.

De mult încă, domnii ei aveau Făgărașul și Amlașul. Cea dintâiŭ feudă rëmase trainic în mânile lor. Și aicï era, va së dică o colonie românéscă, avênd locuitorï și dregătorï muntenï. Și aicï vor fi fost destui preoțï pentru a îngriji de nevoile lor sufletescï. Dér nicï unul dintre domnii Țërii românescï n'avu puterea nicï aplecarea spre întemeiarea de aședăminte, care trebuiau pentru ca së se înalțe și aicï o mănăstire, pentru-ca un Vlădică sfințit de Mitropolitul din Argeș së slujéscă, în veșminte strălucite, cu mitra archieréscă pe cap, înaintea supușilor Domnului român de peste Carpațï. Neagoe-Vodă, marele clăditor de lăcașurï sfinte, înaintașul sëu, Radu-cel-Mare, pe care érășï îl lăuda tot Rësăritul pentru prinosul de mănăstirï, ce adusese lui Dumnedeu, nu se gândiră la ce scânteiase în mintea înțeléptă, prevëdëtóre de viitor a lui Ștefan-cel-Mare. Dór, că Neagoe a ajutat prefacerea bisericii românescï din Șcheiul Brașovului.

Dér pe vremea când domnia acest Neagoe, un fiu de Domn, născut în satul Afumațï, din Ilfov, Radu, fiul lui Radu-cel-Mare, se oploșia în Ardeal. El merse până la Buda, încă pe timpurile bëtrânului rege Vladislav, decï înainte de 1523, ca së-șï arate drepturile și së céră ajutorul trebuitor ca së tragă folos din ele. Impotriva cumintelui și bunului creștin Neagoe regii ungurï n'aveau nicï un cuvênt së sprijine o năvălire. Decï i-se dădù lui Radu un loc de așteptare în satul Gioagiul-de-Sus, lângă Alba-Iulia, loc care fù schimbat mai târdiu cu dania satelor vecine Stremț și în urmă Vințul și Vurperul, locuite tot de Românï. Pentru aceste moșii Radu, acel Domn care a sfîrșit mândra mănăstire de la Argeș, făcù o altă mănăstire în Gioagiul-de-Sus. Egumenul de acolo, adus de sigur din Țéra românéscă, luà, după obiceiul străvechiŭ al Românilor ardelenï, titlul mai mare de Vlădică și sfinți preoțï după dreptul episcopal. Numele celor dintâiŭ episcopï egumenï nu le cunóscem.

La 1557 însë era Domn muntean Pătrașcu-cel-Bun, tatăl lui Mihaiŭ-Vitézul. El întrase de două-orï în Ardeal, și ajutase pe regina vëduvă Isabela së ia puterea în numele fiului ei Ioan, Sigismund Zápolya. „Crăiésa“, care se aședase în Gilău până së ia de la episcopul din Alba-Iulia acest oraș, făcênd din el Scaunul principilor celor noi ai Ardealului, avea față de Pătrașcu o datorie de recunoscință. De sigur, că numai cu gândul la dênsul, ea recunoscù ca episcop pe egumenul Cristofor din Gioagiu.

Despre acéstă episcopie nu se mai aude nimic, o bucată de vreme. Venind la însemnătatea ei, ea era o a doua episcopie românéscă, avênd ca reședință o mănăstire domnéscă, bucurându-se de recunóscerea guvernului ardelean. Erau ast-fel două eparchii, care nu se cunosceau și nu se recunosceau între ele.

IV.

Pe la jumëtatea veacului al XVI-lea, Reforma religiósă era stăpână pe Ardél. De-ocamdată, Sașii și Ungurii se înțeleseră în ura față de catolicismul conrupt. Apoi ei se despărțiră: Ungurii, în frunte cu „Craiul“ Ioan Sigismund, se aleseră calvinï, pe când Sașii rëmâneau luteranï.

Și unii și alții se gândiră së câștige pe Românï. Sașii întrebuințară cei dintâiŭ tipărirea Catechismului și a Cuvêntului Sfînt în românesce, tocmind pentru acésta pe diaconul muntean pribeag Coresi. Calvinii aveau și alt mijloc de înrîurire: ei puseră în fruntea bisericii începëtóre a Românilor epitropï calvinï, superintendențï.

Cel dintâiŭ episcop calvin pentru Românï a fost numit la Gioagiu în locul lui Sava, care venise după Cristofor. El se chema Gheorghe de Ocna și fusese sprijinit de cunoscutul Melchior Balassa. Dér căderea acestuia, care trădase, trecênd la Germanï, aduse căderea lui și aședarea lui Sava din nou în Scaun. Acésta se făcù în 10 April 1562, când Ioan Sigismund recomandă érășï pe Sava clerului românesc din districtele Hațeg și Caransebeș.

Al doilea se întîmpină între 1560 și 1569. I-se dice Gheorghe de Sângiordz.

național din Amsterdam, ținut dilele acestea, în favorul lui *Guesde* — contra lui *Jaurès*; séu cu alte cuvinte: contra moderaților, numițĭ „reformiștĭ“ séu „revisioniștĭ“. Hotărîrea acésta s'a adus de-ocamdată, ce e drept, numai în comitet, însĕ nu mai încape îndoială, că și congresul însușĭ va repeta hotărîrea congresului din Dresda, care s'a pronunțat împotriva participăriĭ socialiștilor la regimul burghez. Cu tote acestea organul lui Jaurès, „L'Humanité“ pledézä înainte pentru ideia, că proletariatul, ce cresce mereu, va ajunge din ce în ce mai mult la convingerea de a profita de tóte mijlócele de acțiune: politice, parlamentare și guvernamentale, ce i-le oferă democrația modernă.

Autonomia catolică.

Diarul „*Alkotmany*“ se ocupă la loc de frunte în numĕrul sĕu de la 19 Aug. cu cestiunea autonomiei romano-catolice. Cestiunea acésta s'a ivit éräșĭ la orisont în urma declarațiunilor, ce le-a făcut ministrul-președinte *Tisza* în ședința de la 17 August a camerei magnaților, în legătură cu ceea-ce a dis el despre esecutarea artic. de lege XX de la 1848. Ētă ce a dis Tisza:

„Guvernul e condus de dorința și nisuința, ca *nu numai sĕ susțină drepturile autonome ale bisericelor carĭ se bucură adĭ de autonomie, ci sĕ caute modalitatea și sĕ facă posibilă realisarea autonomiei și în acea biserică mai mare din patrie, care actualmente nu se bucură de o ast-fel de instituțiune*“.

„Alkotmany“ se bucură de aceste cuvinte ale primului ministru și le dă o deosebită importanță, mai ales pentru motivul, că declarațiunea acésta s'a făcut în camera magnaților și în presența episcopilor catolicĭ; ea nu póte sĕ fie, decĭ, o vorbă gólă.

Cu tóte acestea fóia maghiară esprimă temerea, că autonomia așa cum o voesce guvernul, nu va fi spre binele și ușurarea credincioșilor bisericei catolice, ci mai mult un jug, o sarcină grea pe umeriĭ lor.

„Alkotmany“ îșĭ esprimă apoi neîncrederea în pretinsele bune intențiunĭ ale contelui Tisza, căcĭ deși el se arată adĭ un amic al catolicilor, de dragul aparenței, totuși în cestiunile vitale are sĕ se dovedéscă un adversar al bisericei catolice. Nu este de loc în interesul guvernului Tisza consolidarea catolicismului și independența lui, — din care causă promisiunile primului ministru sunt fórte suspecte, mai ales în ce privesce *modalitatea*, ce dice Tisza, că va căuta-o pentru a-se aranja cestiunea autonomiei, pe care catoliciĭ o reclamă de mult.

Adunarea generală a Asociațiunei.

(Convocare.)

In sensul §§-lor 23 și 26 din statute, membrii „*Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român*“ se convócă în *adunare generală ordinară la Timișóra pe dilele 21 și 22 Septemvrie st. n. 1904*. Programul adunării este:

Ședința I. *Miercurĭ la 21 Septemvrie st. n. 1904, la órele 11 a. m.* Ordinea de di: 1. Deschiderea adunării generale. 2. Inscrierea delegaților presențĭ. 3. Raportul general al comitetului central. 4. Alegerea comisiunilor: *a)* pentru examinarea raportului general; *b)* pentru censurarea încheiării conturilor anului 1903 și a proiectului de budget pentru anul 1905; *c)* pentru înscrierea membrilor. 5. Presentarea propunerilor eventuale.

La órele 5 după amédĭ ședința festivă a secțiunilor sciințifice-literare.

Ședința II. *Joi la 22 Septemvrie st. n. 1904, la órele 10 a. m.* Ordinea de di: 1. Raportul comisiunilor. 2. Alegerea comitetului central și a funcționarilor Asociațiunii. 3. Fixarea locului pentru adunarea generală din 1905. 4. Disposițiunĭ pentru verificarea procesului verbal. 5. Inchiderea adunării generale.

Se observă, că eventualele propunerĭ au sĕ fie presentate în scris presidiului „Asociațiunii“ (în Sibiiu, Strada Morii Nr. 8), cu 8 dile înainte de adunarea generală.

Sibiiu, din ședința comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“, ținută la 28 Iulie 1904.

Iosif St. Șuluțu mp., vicepresident. **Dr. C. Diaconovich** mp., primsecretar.

Rĕsboiul ruso-japones.

Luptele de la Port-Arthur — Stössel respinge propunerea de capitulare.

Privirile și interesarea întregei lumĭ se îndreptézä actualmente asupra evenimentelor, ce se desfășură în jurul *Port-Arthurului.*

La 16 August — așa spun scirile telegrafice venite în dilele din urmă — comandantul armatei japonese, care asediézä Port-Arthurul, a trimes un parlamentar la generalul *Stössel*, predând acestuia un comunicat, în numele împĕratului Japoniei, în care acesta cere de la comandantul garnisónei rusescĭ, ca *pe necombatanțĭ sĕ-i lase liber a părăsi cetatea ér garnisóna sĕ capituleze.* După „Daily Telegraph“ condițiile de capitulare ar fi:

1) *Intréga garnisónă din Port-Arthur póte sĕ se retragă în tótă libertatea prin peninsula Liaotung, spre a se uni apoi cu armata lui Kuropatkin.*

2) Ne-combatanții vor fi transportațĭ pe cheltuiala lui Mikado, unde vor voi.

3) *Generalul Stössel este dator a lăsa intacte nu numai cetatea, ci și vasele rusescĭ aflătóre în port.*

Parlamentarul japones a fost dus cu ochii legațĭ printre patrulele rusescĭ până la generalul *Stössel.*

Când i-s'a comunicat lui *Stössel* propunerea de capitulare, el se înfuriă și pentr'un moment îl părăsi dominațiunea de sine, de alt-fel obicĭnuită la el. El se plimba, fórte iritat, prin odaie, până când îșĭ recâștigà liniștea. Atuncĭ dise cu voce înaltă:

— Acéstă scrisóre japonesă s'ar puté considera și ca o glumă de prost gust.

Parlamentarul japones (un major) a fost primit de altfel cu multă polițețä de *Stössel*, însĕ rĕspunsul a fost prompt și categoric, anume:

Stössel a refusat propunerea de capitulare declarând, că **va apĕra cetatea până când Japonesii vor lua ultima redută și până când îi va fi cădut și ultimul om.**

Stössel a refusat și cererea parlamentarului japones de a-se da un armistițiu de trei dile pentru îngroparea celor omorîțĭ în luptă.

Astfel se reîncepù la 17 Aug. 10 a. m. lupta și pe când ultimele jonce se depărtau de la Port-Arthur, ea se da pe întréga linie.

Refugiații rușĭ sunt de părerea, că fortărétä va puté resista și că Kuropatkin îi va trimete ajutóre în timp de 14 dile.

— După o telegramă din *Cifu* lupta a fost turbată. Japonesii sĕ fi pierdut 20,000 de ómenĭ când voiau sĕ ocupe forturile 3 și 4. Cifra e de sigur esagerată. Japonesii au ocupat aceste forturĭ, însĕ cu pierderĭ enorme.

— Agenția „Reuter“ primesce scirea din *Cifu*, că pierderile Japonesilor în lupta de la *Takușan* și în partea de nord a orașului au fost de *5000 ómenĭ.* Din același isvor se anunță, că *Rușii au reocupat posițiunea Palunceng*, din care în timpul din urmă Japonesii bombardau Port-Arthurul și forturile interne. Scirea nu e confirmată.

— Generalul *Stössel* a dat la 13 Aug. un manifest către apĕrătorii cetății. In acest manifest el apelézä la combatanțĭ sĕ apere până la ultima picătură de sânge fortăréța. Manifestul încheie astfel:

„Urmând pilda vitejilor noștri strămoși, nu ne este permis a da îndĕrĕt. Nu vom ceda inimicului nicĭ o palmă din pămênt. Vom rĕsbuna atacul lui dosnic. Vom arăta păgânilor, că cu noi este Dumnedeu“.

— La 15 l. c. a fost la Port-Arthur un *măcel înfricoșat.* Japonesii treceau peste un teren larg, care era subminat. Atuncĭ se întîmplà o esplosiune îngrozitóre și mulțĭ dintre Japonesĭ fură aruncațĭ în aer și sfâșiațĭ în bucățĭ. Se dice, că 10,000 de ómenĭ șĭ-au pierdut viéța. O baterie de artilerie, douĕ escadróne de cavalerie și o jumătate divisiune de infanterie — dic refugiații — au fost în câteva secunde prefăcuțĭ într'o massă informă de carne, care umplù de grózä chiar și pe cei mai veteranĭ dintre luptătorĭ. In urma acésta Japonesii vréu sĕ conducă turmele lor de vite peste mine, ca sĕ le facă sĕ esplodeze. Rușii profită de ocasiune și prind vitele aceste, bucurându-se, că astfel pot sĕ înmulțéscă provisiunile lor.

Sórtea vaselor rusescĭ.

Comandantul escadrei de crucișătóre de la Wladiwostok constată, că la 16 August s'au reîntors acolo vasele „*Rossia*“ și „*Gromoboi*“, grav avariate. Comandantul descrie lupta, ce a avut-o cu flota lui *Kamimura*, în care luptă crucișătorul „Rurik“ scim, că a fost cufundat.

— Un lung raport a trimis la Petersburg contra-amiralul *Reitzenstein*, comandantul crucișătorului rus „Askold“ despre lupta navală de la 10 August. In el se constată cunoscuta catastrofă a escadrei rusescĭ.

— Din *Tokio* se anunță, că Japonia a trimes Angliei și Americei o notă în care declară, că refusă înapoiarea vasului „*Retșitelny*“, de óre-ce Rusia a fost aceea, care a călcat neutralitatea chinesă, cumpărând provisiunĭ din China și ridicând la Cifu o stațiune telegrafică. In momentul asaltului, vasul „Retșitelny“ nu era desarmat, ci încărca cărbunĭ.

— Din *Petersburg* vine prin Berlin scirea, că *escadra rusă din Marea Baltică* a plecat în diua de 3 August st. v. spre Extremul Orient. Ea se compune din 12 vase marĭ, din numeróse torpilóre și din multe vase de transport.

— Agenția rusă află din Washington, că secretarul de stat *Hay* a primit scirea, cum-că un vas rusesc de rĕsboiu vrênd sĕ între în portul din Cifu, a fost capturat de 7 contra-torpilóre japonese.

*

Despre situația în *Manciuria* n'au sosit scirĭ positive mai nouĕ. Agenția telegrafică rusă vestesce, că liniște completă domnesce pe câmpul de rĕsboiŭ de acolo. Frontul de sud al armatei japonese se retrage spre Hayciöng, frontul de vest se află la 27 verste de Liaoyang. Avantposturile beligeranților nu mai sunt departe de cât de 5 verste unul de altul. In fie-care di se întêmplà micĭ încăerărĭ.

— Țarul Nicolae a adresat generalului Stössel, comandantul fortăreței Port-Arthur, o telegramă prin care îl însărcinézä de a felicita și mulțumi în numele sĕu, garnisónei și populațiunei orașului pentru succesul obținut în luptele de la 13, 14 și 15 Iulie contra Japonesilor.

Țarul îșĭ esprimă tot-de-odată convingerea sa, că generalul Stössel este neclintit în hotărîrea de a menține gloria armelor rusescĭ printr'o împotrivire până la estremitate.

Telegrama imperială implora binecuvêntarea dumnedeéscă pentru poporul de la Port-Arthur.

— Agenția telegrafică rusă află, că Rușiĭ au reocupat la 17 August defileul de la Dapindușang, respingênd pe Japonesĭ.

Forțele Japonesilor din acéstă regiune nu trec peste 2000 ómenĭ.

De vre-o patru dile ploi continue împiedecă fără îndoială operațiunile decisive.

SCIRILE DILEI.

— 9 (22) August.

I. P. S. Sa mitropolitul Mihalyi din Blașiŭ a plecat Marțĭ séra la Budapesta, spre a lua parte la ședințele camerei magnaților, ér de acolo s'a dus în Marmația spre a șĭ cerceta frații.

De la masa studenților românĭ din Brașov. D-l Dr. Constantin de *Missits* advocat în Lipova și d-șóra Valeria *Branisce* din Brașov au dăruit pentru masa studenților românĭ din Brașov cu ocasiunea *fidanțării d-lor* suma de *30 cor.* în locul anunțurilor obicĭnuite de logodnă. Priméscă generoșii donatorĭ cele mai călduróse felicitărĭ și mulțumite. — *Direcțiunea școlelor medii gr. or. rom. din Brașov.*

Amĕnunte despre nascerea Țareviciului. Depeșă din Petersburg: Se povestesc aci următórele amĕnunte intime despre nascerea Țareviciului: Impĕratul Nicolae aștepta într'o odae vecină. Când intră medicul-mamoș, profesorul Ott, împĕratul îi eși înainte în grabă. Ott îl anunță, că împĕrătésa a născut un copil de sex masculin. Impĕratul strînse atuncĭ mâna medicului, fórte mișcat, alergà în odaia împĕrătesei și îi sărutà mânile și fruntea. Impĕrătésa cerù apă și împĕratul îi aduse el singur un pahar plin. In acest interval copilul a fost scăldat și depus pe o perină de mătase, pe care era brodat monogramul imperial. Impĕratul luà pe noul născut în brațe, îl binecuvêntà, îl sărutà și îl dĕdù unei dame a curței și apoi se duse în odaia de alăturĭ și comunicà scirea adjutantului general Hesse, îmbrățișându-l. Hesse sărutà mâna Impĕratului și apoi telefonà nascerea Țareviciului la Primărie, la cancelaria sfântului Sinod și marilor ducĭ.

Avansărĭ militare. Maiestatea Sa a numit în diua de 18 August sublocotenențĭ între alții, 91 la numĕr, și pe următorii: Iosif cav. de *Iacobicĭ* reg. de inf. Nr. 2, Leo *Cimpoca* de Szerova la Nr. 65, ambii abs. ai acad. militare Teresiane din W. Neustadt, ér de la academia militară technică pe: Ilie *Cena* la reg. art. de corp Nr. 5, Coriolan *Bárdosy* la reg. de artil. div. Nr. 34, Traian *Smeu*, la bat. de pionirĭ Nr. 12. Mai departe au fost numițĭ cadețĭ locțiitorĭ de ofițerĭ dintre 720 absolvențĭ ai școlelor de cadețĭ c. și r. și următorii: Florian *Medrea* la reg. bosniaco-herțegov. Nr. 1, Aurel *Bogdan* la reg. Nr. 50, Mih. *Coliban* la reg. Nr. 61, Ioan *Lazaroiu* la reg. Nr. 5, Ioan *Paișiu* la reg. Nr. 5, Ioan *Goșa* la reg. Nr. 33, Victor *Macaveiŭ* la reg. Nr. 63, Ovidiu *Cernea* la reg. Nr. 37, Ioan *Poppu* la reg. Nr. 33, Teodor *Colbazi* la reg. Nr. 50, Nicolae *Munteanu* la reg. Nr. 64, Iacob *Frumosu* la Nr. 43, N. *Lung* la reg. Nr. 32, Bujor

---

Acésta nu însémnă alta decât că stătea în satul Sângiordz, un mare sat românesc din părțile Bistriței. Nu stau la îndoiélă sĕ spun, că el nu e altul decât Gheorghe episcopul de Vad, numit la 1550 de Ilie Vodă Rareș.

In 1566 egumenul de la Neamț care a scris o cronică slavonă, Eftimie, fugia în Ardeal, după-ce fusese învins pretendentul la domnie, pe care îl sprijinise, Ștefan-Vodă Mâzgă. El rĕtăci un timp ca pribeag. In 1572, primăvara, Ioan Vodă, căruia i-s'a dis cel Cumplit, ajunse domn al Moldovei, în locul lui Bogdan Vodă, al cărui tată, vestitul Alexandru Lăpușneanu, gonise și prigonise pe Eftimie. Ioan avea, ca orĭ-ce domn moldovenesc, dreptul de a numi un Vlădică la Vad. El va fi stăruit pentru Eftimie. In adevĕr, Gheorghe de Sângiordz plecase din mănăstire, și el se vede lângă Alba-Iulia, în satul Teiuș. In Ardeal nu mai domnia calvinul Ioan Sigismund, ci Ștefan Báthory, care n'avea nicĭ o tragere de inimă pentru Reformă. Eftimie fù numit. El se sfințise la Ipek în Serbia mai de mult. Intărirea lui se orênduesce însĕ în acest an 1572.

Ioan Vodă făcù pe Mitropolitul sĕu sĕ fugă și osîndi la mórte pe Gheorghe episcopul de Roman. Eftimie fù chemat pentru a sĕvîrși caterisirea acestuia, și el îi luà locul, în 1574. Căderea apropiată a lui Ioan îl goni însĕ din nou în Ardeal. Aicĭ păstori el, de sigur tot din Vad, până la mórte. Urmașul lui prin 1585 a fost Spiridon, de bună sémă tot un Moldovean, hirotonisit în Moldova. Puterea lor se întinse asupra ținuturilor Turda, Clușiŭ, Dobîca, Solnocurile amêndouĕ și Crasna, fiind ast-fel mai mult episcopĭ ai Bistriței și Maramureșului. Principii Ardealului din familia Báthory le recunoscură acéstă însușire. Eftimie era ortodox, Spiridon era póte aplecat spre calvinism, cu tóte că focarul acestuia pare a fi fost în Apus: în Uniedóra, în comitatul Albei, în Hațeg și în Bănat.

In locul lui Eftimie se numise în 1574 un Cristofor, pe care nu l'așĭ admite, că e același cu vechiul Cristofor din Gioagiu, de sigur mort atuncea; stăpânirea lui duhovnicéscă va fi fost îndată zădărnicită prin sosirea lui Eftimie indĕrĕt.

(Va urma).

Voina la reg. Nr. 61, Nic. *Sângeorgean* la 61, Iuliu *Popovicĭ* la reg. Nr. 71, Arsenie *Florea* la reg. Nr. 63, Romulus *Brotea* la reg. Nr. 33, Ioan *Munteanu* la reg. Nr. 5, Ioan *Gavra* la reg. Nr. 5, Victor *Mondo* la reg. Nr. 43.

Din Blașiŭ ni-se scrie: D-l Iacob *Popa* prim vice-notar consistorial, a fost ales notar capitular și numit protonotar consistorial; în locul dênsului a fost numit d-l Valeriu *Suciu* până acuma al doilea vicenotar consistorial. D-l Iuniu Br. *Micu* a fost ales archivar și numit vicenotar al doilea; d-l Iacob *Domșa* a fost numit actuar la oficiul archidiecesan; d-l Dr. Alesandru *Nicolescu*, reîntors de curênd din Roma, a fost numit practicant la acelaș oficiu, ér d-l Stefan *Roșian* capelan și cooperator par. în Clușiŭ a fost destinat pentru postul de spiritual și profesor de dreptul civil și de rit în Seminariul archiepiscopesc din Blașiŭ. — D-l Alesandru *Ciura* profesor, a fost trecut de la Seminar, unde avea catedra de sciințele morale, ca profesor ordinar definitiv la gimnasiu.

— Despărțĕmêntul Blașiŭ al „Asociațiunii“ șĭ-au ținut la 14 August adunarea cercuală în localul casinei române. Adunarea a fost binișor cercetată. Disertații nu s'au ținut, ci s'a ales comitetul pe un nou period de trei anĭ în persónele d-lor Ioan F. *Negruț*, președinte, Dr. Iuliu *Maniu*, Iosif *Lita*, A. C. *Domșa* și Ioan *Fodor* membrii în comitet. Ales. *Ciura* secretar, Ioan *Fodor* cassar, Iacob *Popa* controlor. Delegațĭ la adunarea generală de la Timișóra au fost aleșĭ d-nii Ioan F. *Negruț* și Gavrilă *Precup*.

La cursul administrativ din Clușiŭ următorii Românĭ au fost declarațĭ de notarĭ în anul acesta: Emilian *Lupea*, Vasile *Nistor*, George *Neamțu*, Aurel *Păcurariu* și Ioan *Pralea*.

Demnitățile noului moștenitor rus. Printr'un ordin de ḑi al Țarului, Țareviciul nou născut e numit șef al regimentului 51 de gardă finlandesă și al regimentului 12 de vênătorĭ din Siberia ostică. Aceste regimente vor purta de acum înainte numele Țareviciului Alexie. Țareviciul mai este atașat tuturor regimentelor al căror șef e Țarul, apoi regimentului de cavalerie de gardă, regimentului de cuirasierĭ, ai gardei împĕrătesei Maria Feodorovna, precum și regimentului 13 de gardă din Erivan al împĕratului Nicolae II. Ordinul de ḑi numesce pe împĕrătésa Alexandra șef al regimentului 15 de dragonĭ. Țareviciul a fost numit Hatman al tuturor regimentelor de cazacĭ.

Interḑicerea esportului de nutreț din România. In ședința sa de la 6 August v. 1904. consiliul miniștrilor, luând în desbatere referatul presentat de d-l ministrul al financelor, încuviințéză sub reserva sancțiunei ulteriore a M. S. Regelui și aprobărei Corpurilor Legiuitóre, a se interḑice, până la nouĕ disposițiunĭ, exportul nutrețurilor în genere și anume: a fênului, paelor de tot felul, ovĕsului, tărîțelor, precum și a borhoturilor provenind de la fabricele de alcool, de zahăr, de bere și de uleiurĭ vegetale. Disposițiunile acestui jurnal se vor aduce la îndeplinire de d-l ministru al financelor.

Sfințire de biserică. Senatul bisericesc gr. cat. și poporul român din Capolnoc-Mănăștur învită la *serbarea sfințirei bisericei renovate*, ce se va celebra la *28 August* st. n. 1904. Pentru senat și popor: Nicolae *Avram*, preot local. *Program*: 1) In 27 August după amiaḑĭ la 4 óre primirea Escelenței sale domnului episcop diecesan, eventual a delegatului Escelenței Sale. 2) In 27 August la 5 óre d. a. înserat și cântarea Paraclisului Prea Curatei Născĕtórei de Dumneḑeu. 3) In 28 August diminéța la 7 óre actul sfințirei bisericei. 4) După sfințire prând la hotel central à la carte 3 cor. NB. Frații preoțĭ sunt rugațĭ a vesti poporului acéstă serbare, și a-l îndemna sĕ participe în numĕr cât de mare.

Mandatul din Pecica. Diarele maghiare aduc scirea, că pertidul liberal guvernamental a candidat în cercul Pecica pe Francisc *Hertzeg*, care s'a și dus la Pecica sĕ-șĭ țină vorbirea-program. Partidul kossuthist și partidul național (apponyist) încă șĭ-au pus candidațĭ. „Bud. Hir.“ e informat că alegĕtorii românĭ ai cercului încă șĭ-au pus candidat în persóna lui Dr. George Popa, fost solgăbirĕu în Arad. Alegerea e fixată pe ḑiua de 26 August.

Demonstrație în Troppau. Din *Troppau* se telegrafiéză, că acolo a fost o mare demonstrație din incidentul aniversării nascerii M. S. monarchului. Germanii din Silesia au convocat un meeting pentru a protesta contra înființării cursurilor slave la preparandii. Când mareșalul țĕrii contele *Thun* a apărut pe balconul palatului sĕu, mulțimea l'a întêmpinat cu strigărĭ viforóse de *„Jos guvernul!“ pfui!* Demonstranții au cântat apoi „Wacht am Rein“ și au bombardat cu pietrii ferestrile de la edificiul de gimnastică al Cehilor. La meeting au participat și câțĭ-va deputațĭ pangermanĭ din „Reichsrath“. Meetingul a protestat contra înființării cursurilor din Troppau și Teschen și a pretins întroducerea limbei de stat germană.

Atentatul contra lui Plehwe. „Berliner Tagblatt“ află din Petersburg, că a fost stabilită identitatea atentatorului lui Plehwe. El se numesce *Sasanow*. Este originar din Moscova și e fiul unui negustor de lemne din guvernamêntul Saratow. S'a mai constatat complicitatea lui *Sikorski*, care în ḑiua atentatului aruncase în Neva misterósa cassetă. Cel de al treilea arestat, anume Braunstein, deși compromis, nu pare implicat în acest atentat.

Producțiunĭ și petrecerĭ. *Tinerimea academică română din ținutul Năseudului* învită la petrecerea cu dans, ce o va aranja în Năsĕud, la 1 Septemvrie st. n. 1904 în sala de gimnastică dela gimnasiu. Inceputul la 8 óre séra. Prețul de întrare de persónă 2 cor., în familie 1 cor. 40 b Venitul curat e destinat pentru „Masa studenților dela gimnasiul din Năsĕud“. Comitetul aranjator e compus din 36 membri.

— *Inteligența română din Capolnoc-Mănăștur și împrejurime* învită la petrecerea cu dans împreunată cu teatru, ce se va aranja cu ocasiunea sfințirei bisericei din Capolnoc Mănăștur la 28 August st. n. 1904 în „Hotelul central“ din loc. Comitetul aranjator: Nicolae *Avram*, președinte. Dr. Iuliu *Anca*. vice-președinte, I. *Dragomir*, vice-președinte, Teodor *Medan*, secretar. Ioan *Petrovan*, cassar. Alesiu *Stupar*, controlor. In învitare vedem figurând și vr'o 38 tinerĭ ca membri. Inceputul petrecerei precis la 8 óre séra. Prețul de întrare: Pentru persónă 2 cor., pentru familie 5 cor. Venitul curat este destinat în favorul bisericei gr. cat. de acolo. NB. Oferte marinimóse se primesc cu mulțămită și se vor publica.

— *Tinerimea studicsă română din Cohalm și împrejurime* învită la producțiunea, ce-o va aranja Duminecă în 15/28 August (în ḑiua de sf. Măria mare) cu ocasiunea adunărei generale a „Asociațiunei“, despărțĕmêntul Cohalm în sala hotelului „Schlosser“. Inceputul la órele $7^{1}/_{2}$ séra. Cu venitul curat se alimentéză fondul menit pentru înființarea unei „Reuniunĭ de cântărĭ“. Prețurile: Locul I. cor. 1.40, locul II. cor. 1, parterre 60 banĭ. In program sunt corurĭ și declamărĭ și piesa teatrală „Vacanții“ de Maria Baiulescu.

Sĕlbătăcii grecescĭ. Din Constantinopol vin scirĭ, că Grecii continuă a prigoni pe Românii macedonenĭ și a se deda la scene de adevĕrat păgânism. In deosebĭ, cu prilejul înmormêntărilor, Grecii, lăsând la o parte cele mai elementare sentimente creștinescĭ, provócă scandalurĭ orĭ de câte orĭ un preot român vine sĕ oficieze slujba. Astfel de curênd la Monastir încetând din viéță o învĕțătóre română, rudele ei cerură pentru bine-cuvêntarea rĕmășițelor decedatei un preot român. Mitropolitul protestă pe lângă Hilmi Pașa. Pórta însĕ dădu ordinul, ca învĕțătórea sĕ fie înmormêntată în presența unui preot român. Mitropolitul rugă atuncĭ Patriarchatul sĕ-i priméscă dimisia. Pe de altă parte între Mitropolit și Hilmi-Pașa a isbucnit o violentă certă. Guvernul român a protestat la Pórtă pentru aceste scandalurĭ și barbarii, pe care le provócă preoții grecĭ la înmormêntarea aromânilor, ceeace necesiteză o grabnică regulare a cestiunei aromânilor. Pórta ca întotdéuna a rĕspuns favorabil ministrului român.

Cununie. D-l Petre I. *Sturdza*, artist al teatrului național din Bucurescĭ și dómna Alisa I. *Iliescu*, artistă a aceluiașĭ teatru, își anunță cununia, care s'a celebrat la 29 Iulie v.

Logodnă. D-l Dr. Fr. *Gerber*, controlor la curtea compturilor de stat s'a logodit cu d-șóra Erzsi *Szenti*, fiica directorului de finanțe din Brașov.

Burii în mare nevoie. Viteazul popor bur a ajuns — precum se scrie din orașul Pretoria — în mare nevoie. In cercul Pretoria trăiesc cel puțin 500 familii în cea mai neagră miserie, asemenea și multe familii din orașul Johannesburg și împrejurime. Din causa acésta guvernul a început sĕ ia mĕsurĭ, ca sĕ se pună stavilă fómetei și miseriei, ce bântuie aceste ținuturĭ. Intr'o adunare a Burilor ținută în Pretoria, aceștia au cerut, ca foștii funcționarĭ ai guvernului sudafrican, carĭ după rĕsboiŭ au fost scoșĭ din oficii, sĕ fie din nou aplicați în posturile lor.

D-l Dr. Alfred Jckelius, medic secundar la spitalul civil s'a reîntors din concediu și dă consultațiunĭ între órele 12—2.

O urmare a rĕsboiului ruso-japones a fost în împărăția lui Mikado și următórea: Au fost chemațĭ la arme atât de mulțĭ funcționarĭ de la drumurile de fier, încât s'a simțit trebuința de a-se chema femei, ca sĕ ocupe locurile vacante. Astfel de câte-va lunĭ pe linia Sanuki, una din cea mai importantă a Japoniei, serviciul bagajelor, controlul biletelor și serviciul în vagónele de mâncare sunt încredințate tóte femeilor. Pentru ultimul serviciu candidatele trebue sĕ împlinéscă cincĭ condițiunĭ: 1) Sĕ aibă un exterior simpatic. 2) Sĕ fie deplin sănĕtóse. 3) Sĕ se pórte bine. 4) Sĕ aibă un trecut nepătat. 5) Sĕ posédă o instrucție superióră. Diplome universitare, pretinse de la femeile carĭ servesc în vagónele de mâncare, e culmea civilisației japonese!

Mai relevăm încă douĕ puncte din regulamentul impus acestor slujitóre ambulante: Le este interdis de-a primi bacșișĭ și de-a rîde și a-șĭ petrece cu călĕtorii.

Musica orașului va concerta mâne, Marțĭ d. a. la órele $5^{1}/_{2}$ pe promenada de jos. Miercurĭ. Sâmbătă și Duminecă séra va concerta înaintea cafenelei Neustädter.

Comuna Câmpenĭ pustiită prin foc.

Abrud, 18 Aug. 1904.

Onor. D-le Redactor!

In 17 l. c. oficialiĭ de la magistratul opidan Abrud, prin telefon au fost avisațĭ, că comuna *Câmpenĭ este în flacărĭ*, cerêndu-ne ajutorul.

Numai de cât am făcut disposițiĭ de plecare, ca sĕ dăm ajutor nenorociților. Caiĭ aprópe sburau cu trăsura nóstră și în $^{3}/_{4}$ óre am sosit la locul nenorocirei

In drumul nostru am întîlnit femei carĭ șĭ-au părăsit satul cu pĕrul despletit blăstĕmând ḑiua în care s'au născut; ne opriau ḑicênd sĕ ne reîntórcem, căcĭ nu putem strĕbate de cumplitele flacărĭ.

Am sosit la locul de jale. O privelisce înfiorătóre! Comuna aprópe întrégă în flacărĭ. Arderea Troiei nu a fost mai cumplită și înfiorătóre.

Am cercetat sĕ aflu causa focului și am aflat atât, că incendiul s'a iscat de la prăvălia Csiki pe la órele $3^{1}/_{2}$ și într'un moment, focul ajutat fiind de vênt, piața frumósă a comunei fu încinsă în flacărĭ. Bieții ómenĭ abia au putut sĕ scape numai cu sdrențele de pe ei. Tot ce au avut mai scump și prețios, a căḑut pradă focului. Ți-se rupea inima când vedeai și de o parte și de alta pe nenorociții ómenĭ cum se văierau și sbierau.

Cu mai mulțĭ soțĭ ai mei am străbătut prin flacărĭ și ajungênd la biserica română gr. cat., m'am uimit vĕḑêndu-o în flacărĭ. Tocmai în acel moment au căḑut clopotele cu o sguduitură înfiorătóre. Am esclamat și eu ca prorocul: „La rîul Vavilonului, acolo am stătut și am plâns, când mĭ-am adus aminte de Sion“.

Am vĕḑut pe parochul locului, dând ocol bisericei sale; plângênd amar și oftând ḑicea: „O, Dómne! cum ai lăsat sf. ta casă, pradă focului“.

Noroc în marea nenorocire, că focul s'a întêmplat ḑiua, și ómeniĭ, deși sĕracĭ rĕmașĭ ca degetul, au scăpat cu viéța; după cum m'am informat, nicĭ o viéță omenéscă nu a căḑut victimă.

De cumva focul se isca nóptea, sute de ómenĭ șĭ-ar fi aflat mormêntul în flacărĭ.

Au ars aprópe 200 case. Paguba e nespusă, ea întrece un milion de fiorinĭ.

Mĭ-am ținut de datorință a vĕ comunica cele de mai sus, rugându-vĕ a deschide colónele ḑiarului d-vóstră și a ruga pe ómenii marinimoșĭ sĕ vină cu obolul lor și sĕ dee ajutor nenorociților rĕmașĭ pe drumurĭ.

Laudă senatorului Brut Draia, care vĕḑênd nenorocirea, cum bieții ómenĭ au rĕmas fără bucățică de pâne s'a îngrijit și a dispus de s'a adus din Abrud pâne, ca sĕ aline pe un timp óre-care fómea celor nenorocițĭ.

Cornel Munteanu,
controlor și înv. pens.

P. S. In momentul din urmă am aflat, că au ars casa comunală, edificiul casinei, edificiul oficiului de dare, oficiul solgăbirăesc, școla gr. cat. și alte edificiĭ publice. La casa comunală au ars tóte actele și documentele, registrele oficiale și mobiliarul. Au ars și stêlpiĭ de la telegraf și telefon, tóte bucatele, provisiunile și nutrețul adunat pe la case precum și tot mobiliarul de prin case. Precum mai aflu s'a ținut o conferență, din care s'a telegrafiat ministeriului de interne, cerêndu-se un ajutor grabnic de 5000 cor. O mare parte a locuitorilor rĕmașĭ pe drumurĭ s'au refugiat la noi în Abrud.

C. M.

ULTIME SCIRI.

Londra, 21 August După scirĭ sosite din Liaoyang, Japoneșii șĭ au retras flancul drept la distanță de 15 mile, ér cu flancul stâng au înaintat de-alungul fluviului Liajo. In tabăra ruséscă se observă o vioă mișcare. Ploile stinghiresc mult operațiunile. După o altă versiune, Japonesii șĭ-ar fi strămutat ținta principală de la Liaoyang la Mukden.

Londra, 21 August. Agenției „Reuter“ i-se depeșéză din Tokio, că Japonesii au ocupat alaltăerĭ posiția Anșantșan, ér Rușii s'au retras spre Mukden.

Cifu, 21 August. Aicĭ se svonesce, că Japonesii *au fost respinșĭ la Port-Arthur*. Svonul acesta însĕ nu s'a confirmat încă.

Petersburg, 21 August. Agenției rei telegrafice rusescĭ i-se depeșéză din Mukden, că vaporul crucișător „Nowik“ a sosit în portul Korsatowsk pe insula Sachalin, ér crucișătorul „Diana“ a întrat în Saigon.

Asaltul general al Port-Arthurului a continuat și erĭ. *Japonesii au fost respinșĭ cu pierderĭ colosale*, dér astă-nópte s'au inapoiat la asalt cu înverșunare.

Petersburg, 22 August. Stössel raportéză Țarului, că Japonesii au atacat timp de douĕ ḑile dealul Uglawaya, în apropiere de golful Luisa, dér *au fost în continuu respinșĭ de Rușĭ*, carĭ au reocupat înălțimile Uglawaya și Wyskoga. Pierderile Japonesilor au fost enorme.

Tokio, 22 August. Crucișătorul „Nowik“ a fost cufundat în apropiere de Korsakow (insula Sachalin)

Diverse.

Spălarea paharelor. — Spălarea paharelor la un loc, într'o singură cadă cu apă, are aceleașĭ inconveniente ca și nespălarea. Bolile molipsitóre cele mai periculóse, ca oftica, sifilisul etc., se pot lua fórte ușor bând din astfel de pahare pe la diferite localurĭ de debit.

Revenim din nou asupra acestei cestiunĭ prea importante din ordin sanitar, cerênd ca autoritățile sanitare sĕ oblige pe diferiții debitanțĭ sĕ spele paharele în fața clienților și în momentul când se servesce beutura.

E absolut nelogic, ca pe de o parte societatea sĕ facă atâta sacrificiu pentru stîrpirea tuberculosei, sifilisului, ér pe de altă parte sĕ se tolereze pericolul permanent al circulărei paharelor de la gură la gură, fără a fi spălate așa după cum s'ar cuveni. — („Sf.“)

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Traian H. Pop.**

Sz. 15—1904, isk. e.

Pályázati hirdetmény.

A borgó-tihai községi iskolánál rendszeresitett tanitói állomás betöltése végett ezennel pályázat hirdettetik 1904 Augusztus hó 29 éig bezárólag, az ezen állomással egybekötött következő javadalmak mellett:

600 kor. évi fizetés, 2 szobából, konyhából és kamarából álló szabad lakás az iskola épületben;

400 □ ölnyi kert-illetmény és a törvény szerinti korpotlékok.

Az ezen allásra pályázók igazolni tartoznak, hogy birják szóban és irásban a román- és magyar nyelvet, hogy a törvény értelmében képesitvék és gör. kat. vallásuak.

A román- és magyar nyelven irt és a kvi kivonattal, tanitói oklevéllel. az (setleges eddigi müködéséről szoló bizonyitvánnyal és községi e öljárósági erkölcsi bizonyitvánnyal felszerelt pályázatok a fentirt határidő ig a borgó-tihai községi iskolaszékhez nyujtandók be.

A kitüzött határidő után benyujtott pályázatok nem fognak figyelembe vetetni.

A községi iskolaszéktől:

Borgó-Tiba, 1904 Aug. 10.

Iliescu Vasiliu,
isk. széki elnök

Nr. 15—1904, ex. sen. şc. com.

Escriere de concurs.

Pentru completarea postului de învĕţător la şcóla comunală din Borgo-Tiba se escrie concurs cu terminul până la **29 August 1904**, pe lângă următórele emolumente împreunate cu acel post şi anume:

Salar anual de 600 cor., cuartir liber în edificiul şcólei constătător din 2 chilii, cuină şi cămară, competinţă de grădină în estensiune de 400 °□ şi cuincuenalele prevĕdute în lege.

Concurenţii la acest post de învĕţător au se documenteze, cumcă poşed în vorbire şi scriere limba română şi magbiară, cumcă în înţelesul legii sunt cualificaţi şi sunt de relig. gr.-cat.

Recursele scrise în limba română şi maghiară şi adjustate cu estras de botez, cu diplomă de cualificaţiu ne docenţială, cu atestatul despre eventualul serviciu de învĕţător de până acuma şi atestat despre purtarea morală din partea primăriei comunale, au sĕ fie înaintate până la terminul de mai sus senatului şcolar comunale din B.-Tiba.

Suplicele înainte după terminul pus nu vor fi luate în considerare.

De la presidiul senatului şcólei comunale.

Borgo-Tiba, 10 August 1904

Iliescu Vasiliu,
preşedintele scaunului şcolar.

Nr. 108—1904.

Anunţ.

Aceia, carĭ doresc sĕ ţină în anul şcolar 1904|5 Internatul „Ionciovici", au sĕ-şĭ presinte, începĕnd din 10 August v. până în 25 August v. incl., ofertele lor în scris.

Braşov, 9 August v. 1904.

Eforia scolelor cent. a'e române ort. rĕs. din Braşov.

1 3.,467

Cursul pieţei Braşov.

Din 21 August n. 1904

	Cump.	Vênd.
Bancnote rom.	18.98	19.02
Argint român.	18.84	18.96
Napoleond'orĭ.	19.04	19.12
Galbenĭ	11.20	11.30
Ruble Rusescĭ	2.52	2.5
Mărcĭ germane	117.20	117 40
Lire turcescĭ	21.50	21.60
Scris. fonc. Albina 5%	101.—	102.—

Nr. 14394—1904.

PUBLICAŢIUNE.

De óre-ce în urma secetei permanente **starea apei** din reservoarele de apă **a scăzut** în aşa grad încât e teamă de pericolul, că oraşul va **rĕmânea** pe un timp óre-care **fără apă**, de aceea, se face cunoscut, că s'au luat următórele disposiţiunĭ:

Folosirea apei din apaduct se opresce pe timpul órelor 8—11 şi 2—4 precum şi dela 10 óre séra până la 5 óre dimineţa.

Tot-deodată se aduce la cunoştinţă, că s'a dispus ca în cas de pericol de foc, apa sĕ se slobódă momentan.

Brassó, 18 August 1904.

1—2.1466. *Magistratul orăşenesc.*

Nr. 6009—1904.

PUBLICAŢIUNE.

In conformitate cu §. 17 al Art. de lege XXIII ex. 1883, prin acésta se aduce la cunoştinţa publică, ca consemnarea despre prescrierea dării de puşcă pe anul 1904, aşternută acestui oficiu din partea direcţiunei financiare reg. ung. se póte lua în vederea la subsemnatul oficiu de dare orăşenesc, timp de 8 ḑile, adecă dela 23 August până inclusiv la 30 August a. c. d-la 8—12 óre antemerediane.

Eventualele recurse contra posesiilor de dare pentru puşcă cuprinse in acésta consemnare, au a se înainta în terminul de mai sus, direcţiunei financiare reg. ung. din loc cu atât mai vêrtos, cu cât că recursele înaintate după acest termin se vor respinge ca întârḑiate.

Brassó, 17 August 1904.

1—1.,1465 *Oficiul de dare orăşenesc.*
